

UOHSX003Y94Q

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R75/2009/VZ-20209/2011/310-JRa

V Brně dne: 16. ledna 2012

Ve správním řízení o rozkladu, který ze dne 15. 5. 2009 podaném navrhovatelem –

- **společností PETROM STAVBY s. r. o.**, IČ 26769611, se sídlem, U Habrovky 247/11, 140 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 19. 12. 2008 JUDr. Tomášem Havelkou, LL.M., advokátem, se sídlem AK Revoluční 8, 110 00 Praha 1

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 28. 4. 2009, č. j. ÚOHS-S39/2009/VZ-5105/2009/530/JWe,

o přezkoumání úkonů zadavatele – **obce Málkov**, IČ 00262013, se sídlem Zelená 3, 431 02 Zelená, zast. Josefem Egermannem, starostou, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 9. 2. 2009 JUDr. Milanem Zemanem, advokátem, se sídlem AK Moskevská 20, 360 01 Karlovy Vary a na základě substituční plné moci z téhož dne Mgr. Ing. Vlastimilem Němcem, advokátem, při zadávání veřejné zakázky „**Domov seniorů na parcele č. 455/6, 9, 10 k. ú. Málkov a 841/9 k. ú. Zelená**“, zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo dne 16. 12. 2008 uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách pod ev. č. 60025980, ve kterém je dalším účastníkem vybraný uchazeč

- **společnost JATUR s. r. o.**, IČ 25427768, se sídlem Pruněřov 249, 432 01 Kadaň, za niž jedná Jaroslav Turek, jednatel,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. a) v návaznosti na § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona a s přihlédnutím k právním závěrům rozsudku Krajského soudu v Brně č.j. 62 Af 17/2010-61 ze dne 6.10.2011, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 28. 4. 2009, č.j. ÚOHS-S39/2009/VZ-5105/2009/530/JWe

r u š í m

a věc

v r a c í m

k novému projednání Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel - obec Málkov, IČ 00262013, se sídlem Zelená 3, 431 02 Zelená, (dále jen „**zadavatel**“) uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), v informačním systému o veřejných zakázkách dne 16. 12. 2008 pod ev. č. 60025980, oznámení otevřeného řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Domov seniorů na parcele č. 455/6, 9, 10 k. ú. Málkov a 841/9 k. ú. Zelená“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).¹
2. Úřad obdržel dne 5. 2. 2009 návrh společnosti PETROM STAVBY s. r. o., IČ 26769611, se sídlem, U Habrovky 247/11, 140 00 Praha 4 (dále jen „**navrhovatel**“), na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, neboť zadavatel nevyhověl jeho námitkám podaným proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 5.2.2009. Ke dni, kdy Úřad návrh navrhovatele obdržel, oznámil zahájení správního řízení, za jehož účastníky označil zadavatele, navrhovatele a uchazeče, jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější – společnost JATUR s.r.o., IČ 25427768, se sídlem Prunéřov 249, 432 01 Kadaň (dále jen „**vybraný uchazeč**“).
3. V podaném návrhu navrhovatel namítal postup v zadávacím řízení, při kterém se vítězem stal vybraný uchazeč. Především poukázal na nejasnosti v samostatném vymezení prací, resp. nesoulad mezi tím, co zadavatel požadoval, a co mělo být „**naceňováno**“ v rámci zadávacího řízení. Navrhovatel argumentoval v návrhu tím, že žádal zadavatele o poskytnutí dodatečných informací, a že si sám učinil průzkum staveniště z něhož vyplynulo, že nebude zapotřebí provádět veškeré práce podle výkazu výměr. Svoji argumentaci z hlediska nesouladu předmětu veřejné zakázky opíral o dokument vypracovaný ing. Větrovským „**Zkušební hutnicí pokus Málkov Domov seniorů**“.

¹ Pozn.: pokud je v textu odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.

II. Napadené rozhodnutí

4. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 28. 4. 2009 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S39/2009/VZ-5105/2009/530/JWe (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl, že zadavatel nedodržel zákonem stanovenou lhůtu 10 dnů pro odeslání rozhodnutí o námitkách navrhovatele a současně v rozhodnutí o námitkách neuvedl důvody, proč jím nevyhověl. Avšak vzhledem k tomu, že shledané porušení nemohlo podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, Úřad předmětné správní řízení dle § 118 zákona zastavil.
5. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad přezkoumal veškerá namítaná porušení (dodržení lhůty pro doručení návrhu na zahájení řízení zadavateli, stanovení předpokládané hodnoty ceny veřejné zakázky, vymezení předmětu plnění a poskytnutí dodatečných informací, otevírání obálek a posouzení a hodnocení nabídek), přičemž dospěl závěru, že jediným porušením, kterého se zadavatel dopustil, byl nesprávný postup při vyřizování námitek uchazečů. K porušení zákona zadavatelem při vyřizování námitek Úřad uvedl, že námítka proti zadávací dokumentaci a přidělení veřejné zakázky zaslal navrhovatel telefaxem dne 9.1.2009, který doplnil dopisem ze dne 15.1.2009 doručený zadavateli dne 16.1.2009. Rozhodnutí o nevyhovění námitkám zaslal zadavatel navrhovateli dopisem ze dne 21. 1. 2009, který byl právnímu zástupci navrhovatele doručen dne 26. 1. 2009. Oznámení o námitkách zaslal zadavatel ostatním uchazečům dopisem s doručenkou ze dne 21. 1. 2009.
6. K tomuto Úřad konstatoval, že v případě námitek navrhovatele zadavatel nedodržel zákonem stanovenou lhůtu 10 dnů pro odeslání rozhodnutí o námitkách (§ 111 odst. 1 zákona), neboť předmětné námítka obdržel již dne 9. 1. 2009, avšak rozhodnutí o námitkách odeslal až dne 21. 1. 2009, tedy 12 dní po obdržení námitek. Rozhodnutí o nevyhovění námitkám zaslal zadavatel uchazeči METALL QUATRO spol. s r. o. dopisem ze dne 22. 1. 2009, který byl navrhovateli doručen dne 27. 1. 2009. Oznámení o námitkách zaslal zadavatel ostatním uchazečům dopisem s doručenkou ze dne 22. 1. 2009, který právní zástupce navrhovatele i navrhovatel obdrželi dne 26. 1. 2009. V této souvislosti tedy Úřad zhodnotil, že tvrzení navrhovatele, že ostatní uchazeči nebyli informováni o jeho řádně podaných námitkách a námitkách uchazeče METALL QUATRO spol. s r. o., je těmito zjištěními vyvráceno.
7. K tvrzení navrhovatele, že zadavatel řádně nezdůvodnil své stanovisko, kterým nevyhověl námitkám Úřad zhodnotil, že zadavatel své rozhodnutí zdůvodnil následujícím textem: „*Své rozhodnutí zdůvodňuji tím, že zadavatel postupoval v souladu se zákonem o veřejných zakázkách č. 137/2006 Sb. a není si vědom jakéhokoliv pochybení.*“ Pro úplnost Úřad uvádí, že stejné zdůvodnění zadavatel použil u námitek obou uchazečů. Vzhledem k uvedenému Úřad konstatoval, že v šetřeném případě zadavatel svá rozhodnutí o nevyhovění námitkám zdůvodnil pouze formálně a bez konkrétního odůvodnění svého rozhodnutí u jednotlivých bodů námitek, přestože podle ustanovení § 111 odst. 1 zákona důvody svého rozhodnutí uvést musí. Úřad dále konstatoval, že zadavatel ve svých rozhodnutích o námitkách dodržel ustanovení § 111 odst. 2 zákona, tím že oba uchazeče poučil o možnosti podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu.

8. Z výše uvedených důvodů Úřad konstatoval, že zadavatel při vyřizování námitek uchazečů proti zadávací dokumentaci a přidělení veřejné zakázky nepostupoval v souladu s ustanovení § 111 odst. 1 zákona, neboť nedodržel zákonnou lhůtu 10 dnů pro zaslání rozhodnutí o námitkách v případě navrhovatele, a rovněž ve svých rozhodnutích o námitkách neuvedl důvody, proč námitkám nevyhověl. Zároveň Úřad konstatoval, že toto jednání zadavatele nemohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky, neboť oba stěžovatele poučil o možnosti podat v zákonem stanoveném termínu návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu, čímž tito nebyli zkráceni na svém právu bránit se postupu zadavatele podáním návrhu.

III. Námitky rozkladu

9. Proti napadenému rozhodnutí obdržel Úřad rozklad navrhovatele, ve kterém uvedl, že zadavatel umožnil vybranému uchazeči provádět stavební práce, přestože řízení vedené Úřadem nebylo dosud pravomocně ukončeno navíc, že práce byly prováděny tak, že nebyly činěny a realizovány technické a stavební kroky požadované ve výkazu výměr, a že tedy tím bylo potvrzeno, že tyto práce byly do výkazu výměr zahrnuty neoprávněně s cílem umožnit vybranému uchazeči nabídnout nižší cenu veřejné zakázky. V bodu 5. rozkladu navrhovatel uvedl, že v návrhu požadoval provedení důkazu ohledáním staveniště, což Úřad neprovedl a ani se s tímto požadavkem v rozhodnutí nevypořádal.
10. Navrhovatel dále v bodu 2. rozkladu uvedl, že v souladu s ustanovením § 49 odst. 2 zákona, byl zadavatel povinen doručit dodatečné informace k zadávacím podmínkám do 6 dnů ode dne doručení žádosti, tj. do 29. 12. 2008 (v rozkladu je omylem uvedeno 2009), přičemž zákon uvádí, že v tomto termínu má být odpověď doručena, nikoliv uložena na poště. V rozporu s citovaným ustanovením zákona byla odpověď na žádost doručena právnímu zástupci navrhovatele až dne 6. 1. 2009.
11. V bodě 3. rozkladu navrhovatel opětovně uvedl, že zadavatel neoprávněně zvýšil předpokládanou hodnotu zakázky s tím, že cílem bylo zajistit vítězství předem vybraného uchazeče, který jediný byl informován o skutečném stavu staveniště.
12. V bodě 4. navrhovatel opakovaně konstatoval, že zadavateli nic nebránilo v tom, aby na výslovnou žádost přítomných zástupců uchazečů oznámil jednotlivé nabídkové ceny, a že se tedy Úřad ve svém rozhodnutí měl tímto problémem zabývat s ohledem na ustanovení § 6 zákona – zákaz diskriminace. Navrhovatel se domnívá, že zadavatel jednal v této věci s cílem následné manipulace s nabídkami, a že Úřad měl sám opatřit důkazy této manipulace například výslechem osob jednajících za zadavatele či přezkoumáním obálek s nabídkami uchazečů s ohledem na možnou manipulaci.
13. Na základě shora uvedených skutečností navrhovatel navrhl, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

Původní rozhodnutí předsedy Úřadu

14. Předseda Úřadu vydal dne 10.12.2009 rozhodnutí o rozkladu vedené pod č.j. R75/2009/VZ-16339/2009/310-ASc, kterým potvrdil rozhodnutí Úřadu ze dne 28.4.2009 č.j. ÚOHS – S39/2009/VZ-5105/2009/530/JWe, a zamítl podaný rozklad. Citované rozhodnutí nabylo právní moci 21.12.2009 (dále jen „**původní rozhodnutí o rozkladu**“). V odůvodnění rozhodnutí předseda Úřadu konstatoval, že Úřad postupoval správně v souladu se zákonem tím, že rozhodl o porušení zákona ze strany zadavatele, které však nemohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, na základě čehož zastavil předmětné správní řízení dle § 118 zákona. Své rozhodnutí pak předseda Úřadu zdůvodnil následujícím způsobem:
15. V první řadě předseda konstatoval, že požadavek na provedení důkazu ohledáním staveniště nebyl součástí návrhu na zahájení řízení a Úřad tedy neměl povinnost se touto skutečností zabývat. K otázce prováděných stavebních prací bylo konstатовáno, že si Úřad vyžádal dopisem ze dne 18. 6. 2009 od zadavatele informace o průběhu plnění zakázky s ohledem na rozporované položky výkazu výměr. Ve vyjádření zadavatele, které Úřad obdržel dne 30. 6. 2009 byl uvedeno, že stavební práce jsou prováděny v souladu s výkazem výměr a že práce nebudou provedeny v menším rozsahu, jak se domnívá navrhovatel. Tyto podklady jsou součástí spisové dokumentace a všichni účastníci řízení se s nimi měli možnost seznámit. Ke dni odeslání vyjádření byly provedeny práce v rozsahu nutném pro provedení základů a další práce zahrnuté do sporných položek budou dle tvrzení zadavatele prováděny postupně do 30. 6. 2010. Z uvedených důvodů jsem v tomto rozhodnutí konstatoval, že tvrzení navrhovatele zpochybňující rozsah prováděných prací nelze v současnosti prokázat a nevyplývá z žádných podkladů a důkazů, které byly v rámci správního řízení shromážděny.
16. K další námitce navrhovatele týkající se doručení dodatečných informací k zadávacím podmínkách které dle navrhovatele nebyly doručeny v souladu se zákonem, jsem uvedl následující. Ustanovení § 148 odst. 2 zákona stanoví, že písemnosti podle zákona lze doručit osobně, prostřednictvím osoby, která provádí přepravu zásilek (kurýrní služba), prostřednictvím držitele poštovní licence podle zvláštního právního předpisu, elektronickými prostředky nebo jiným způsobem. V projednávaném případě zadavatel využil služeb České pošty, které předmětnou zásilku předal k přepravě dne 23. 12. 2008. Jak jsem zjistil z dokumentace k šetřené veřejné zakázce, dne 29. 12. 2008 byla zásilka doručena dvěma adresátům. Zásilka adresovaná právnímu zástupci navrhovatele byla téhož dne uložena na poště a v rámci opakovaného doručení byla dodána dne 6. 1. 2009. První pokus o doručení byl tedy učiněn ve lhůtě a nelze přisuzovat skutečnost, že daná osoba nebyla v danou dobu přítomna, k tíži zadavatele. Takovýto výklad by umožňoval zneužívání institutu doručování dodatečných informací na základě obstrukčního jednání dodavatelů. V případě výkladu některých ustanovení zákona musí být přihlíženo ke smyslu a účelu zachování všech zásad a institutů plynoucích ze zákona pro řádný průběh zadávacího řízení. V daném případě tedy zadavatel postupoval zcela v souladu se zákonem a jedinou překážkou pro doručení dodatečných informací byla nepřítomnost právního zástupce uchazeče, která vytvořila překážku pro doručení. V případě výkladu, tak jak ho uvádí navrhovatel by *ad absurdum* nemohlo de facto dojít k doručení dodatečných informací v zákonné lhůtě 6 dnů, neboť dle

správního řádu se zásilka v případě uložení považuje za doručenou až uplynutím lhůty 10 dnů. Takovýto výklad je tedy v daném případě nutné odmítnout. Současně bylo uvedeno, že v projednávaném případě byla obsahem odpovědi na dodatečné informace skutečnost, kdy zadavatel potvrdil platnost výkazu výměr uvedeného v zadávací dokumentaci, z čehož plyne, že rozsah předmětné veřejné zakázky zůstal beze změny.

17. V otázce neoprávněného zvýšení předpokládané hodnoty veřejné zakázky jsem se v předchozím rozhodnutí ztotožnil s argumentačními body uvedenými v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že v rámci námitek rozkladu nebyly uváděny žádné skutečnosti, které by nebyly již předmětem řízení před Úřadem, odkázal jsem v plném rozsahu odkázat na obsah napadeného rozhodnutí. V tomto bodě jsem zhodnotil, že v daném případě nedošlo k porušení § 13 odst. 2 zákona a stanovení předpokládané hodnoty ze strany zadavatele odpovídalo požadavkům plynoucím ze zákona pro tento institut.
18. Posledním bodem rozkladových námitek byla argumentace týkající se neoznámení nabídkových cen v rámci otevírání obálek a případná manipulace s jednotlivými nabídkami. I tyto námítky byly již součástí řízení před Úřadem, a proto jsem v tomto bodě plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které se na straně 10 a 11 dostatečně s touto problematikou vypořádalo. Argumentace navrhovatele ohledně neoznámení nabídkových cen jednotlivých uchazečů na jejich výslovnou žádost jsem shledal jako irelevantní vzhledem k faktu, že žádný z uchazečů nevyužil možnosti nahlédnout do protokolu o otevírání obálek a současně žádný z uchazečů nepodal námítky proti postupu komise o otevírání obálek. Došlo k opětovnému přezkoumání obsahu veškeré dokumentace vztahující se k předmětnému zadávacímu řízení, přičemž nebyly zjištěny žádné skutečnosti vedoucí k pochybnostem o manipulaci s nabídkami jednotlivých uchazečů.

Řízení o žalobě před Krajským soudem

19. Původní rozhodnutí předsedy Úřadu napadl navrhovatel správní žalobou před Krajským soudem v Brně (dále rovněž jen „soud“). Po projednání věci vydal Krajský soud dne 6.10.2011 rozsudek č.j. 62 Af 17/2010-61, kterým shora citované původní rozhodnutí zrušil a věc vrátil předsedovi úřadu k dalšímu řízení.
20. V odůvodnění rozsudku Krajský soud konstatoval, že ve správním spise není založen dokument nazvaný „ Zkušební hutnicí pokus Málkov Domov seniorů “, ačkoliv je na něj v prvnostupňovém správním rozhodnutí odkazováno. Rovněž navrhovatel tento dokument označoval za důkaz v návrhu na zahájení správního řízení, avšak správní orgány se jím blíže již nezabývaly.
21. Dále soud uvedl, že pokud žalobce opakovaně ve správním řízení požadoval ohledání místa staveniště v době, kdy bylo započato s realizací veřejné zakázky, aby tím byly prokázány pochybnosti ohledně souladu mezi vymezením prací ve výkazu výměr (tedy v rámci zadávacích podmínek, kterým mělo odpovídat „nacenění“ v rámci podaných nabídek) a jejich skutečným prováděním, čemuž mělo odpovídat i pro žalobce „podezřelé nacenění“ některými z uchazečů, což mělo být podle žalobce součástí celkového zvýhodnění jednoho z

nich ze strany zadavatele, pak k tomu se žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí nevyjadřuje nijak – a tedy je třeba dát žalobci zapravdu, že žalovaný tento důkaz neprovedl a ani se tímto návrhem nijak nevypořádal. Ve druhostupňovém rozhodnutí, se pak žalovaný k návrhu na provedení tohoto důkazu vyjadřuje tak, že „požadavek na provedení důkazu ohledáním staveniště nebyl součástí návrhu na zahájení řízení a Úřad tedy neměl povinnost se touto skutečností zabývat“. Z textu návrhu na zahájení správního řízení ovšem plyne, že tomu tak nebylo, neboť toto dokazování žalobce požadoval. Nadto má soud za to, že nelze argumentovat tak, že „...Úřad ... neměl povinnost se touto skutečností zabývat“, neboť právě rozpor mezi vymezením prací ve výkazu výměr (tedy v zadávacích podmínkách) a potřebou jejich provádění – a nakonec i v jejich samotném provádění vítězným uchazečem – byl v návrhu na zahájení správního řízení jasně zmiňován. Jestliže tedy žalobce, takto argumentoval směrem k porušení zásady transparentnosti zadávacího řízení (§ 6 ZVZ), pak takový namítaný rozpor, z něhož je žalobcem dovozován prvek manipulace v průběhu zadávacího řízení, nepochybně byl skutečností, která byla potřebná pro zjištění stavu věci, tento důkaz byl nadto ke zjištění těchto skutečností vhodný (§ 51 odst. 1 správního řádu z roku 2004), a tedy bylo namísto tento důkaz podle § 52 správního řádu z roku 2004 provést.

22. Soud zavázal svým rozsudkem předsedu Úřadu, aby se v dalším řízení zabýval otázkou, zda skutečně existoval rozpor mezi požadavky zadavatele obsaženými v zadávacích podmínkách a v tom, co bylo jednotlivými uchazeči v rámci jejich nabídek „naceňováno“. Dále soud konstatoval, že bude zapotřebí zjistit, jakým způsobem a jaké plnění jednotliví uchazeči „naceňovali“ a v tomto kontextu bude také zapotřebí se v dalším řízení zabývat i tím, jaké práce a v jakém rozsahu byly ve skutečnosti realizovány vybraným uchazečem. Pro případ, že by byl zjištěn rozpor, bude zapotřebí zkoumat příčiny tohoto rozporu. Dále soud rozhodl, že je zapotřebí se zabývat dokumentem „Zkušební hutníci pokus Málkov Domov seniorů“, důvodem jeho zpracování, jeho významem a jeho osudem, tj. komu (kterým dodavatelům), za jakých okolností, kým a proč byl zpřístupněn. Zjištěné skutečnosti pak bude zapotřebí vyhodnotit jak ve vztahu k jednotlivým ustanovením ZVZ konkrétně upravujícím jednotlivé procedurální kroky zadavatele v zadávacím řízení, jak již bylo z části učiněno, ale především ve vztahu k dodržení zásady transparentnosti zadávacího řízení podle § 6 ZVZ.

V. Stanovisko předsedy Úřadu

23. Po projednání rozkladu a příslušného spisového materiálu rozkladovou komisí ustanovenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 3 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise, stejně jako s přihlédnutím k právním závěrům Krajského soudu, jsem dospěl k následujícímu závěru.
24. Úřad v napadeném rozhodnutí č.j. ÚOHS – S39/2009/VZ-5105/2009/530/JWe ze dne 28.4.2009 nepostupoval v souladu se zákonem neboť nesprávně posoudil skutkový stav věci, především zda byla zadavatelem dodržena transparentnost zadávacího řízení. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí Úřadu spatřuji v tom, že nebylo důkladně zjištěno, zda uchazeči ve svých nabídkách „oceňovali“ skutečně to co požadoval zadavatel v zadávacích podmínkách. Tímto postupem došlo k porušení ust. § 3 zákona 500/2004 Sb., správní řád,

účinný v době rozhodování, neboť nebyl zjištěn dostatečný způsobem skutkový stav věci, který by nezakládal pochybnosti ve věci samé (zásada materiální pravdy). Tato zásada byla porušena rovněž ve vztahu zjišťování existence možného rozporu mezi požadavky zadavatele a skutečně provedenými pracemi. Současně došlo k porušení ust. § 51 odst. 1 ve vztahu k ust. § 52 správního řádu z roku 2004, neboť se Úřad se v odůvodnění rozhodnutí řádně nevypořádal s navrženým důkazem ohledání místa staveniště a zároveň opomněl zhodnotit závažnost dokumentu „Zkušební hutnící pokus Málkov Domov seniorů“ na zadávací řízení. Z uvedených důvodů jsem v řízení o rozkladu přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrátil jsem věc Úřadu k novému projednání. V dalším řízení je Úřad povinen se řídit právními závěry vyslovenými v tomto rozhodnutí a rovněž v rozsudku Krajského soudu v Brně 62 Af 17/2010-61 ze dne 6.10.2011.

VI. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

25. Podle § 58 odst. 5 soudního řádu správního je Úřad jakožto správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, nebo v rozsudku vyslovujícím nicotnost. V šetřeném případě soud rozsudkem č.j. 62 Af 17/2010 ze dne 6.10.2011 zrušil původní rozhodnutí rozkladu. Do dalšího řízení pak soud zavázal předsedu Úřadu jakožto žalovaného právním názorem, podle kterého rozhodnutí předsedy Úřadu je ztíženo vadnou řízením, a sice nepřezkoumatelností, neboť není zřejmé, zda řízení proběhlo transparentně, a tedy zda uchazeči o veřejnou zakázku ve svých nabídkách „oceňovali“ skutečně to, co požadoval zadavatel v zadávacích podmínkách. Současně se správní orgány ve svých rozhodnutích nezabývaly dostatečným způsobem navrženým důkazem ohledání místa staveniště a nebyl ani zhodnocen dokument „Zkušební hutnící pokus Málkov Domov seniorů“. O takto nedostatečně zjištěný skutkový stav věci pak Úřad opřel své rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh navrhovatele na přezkoumání postupu zadavatele. K tomuto mi nezbyvá než závěrem doplnit, že byť v současné době bude dokazování podstatně složitější, oproti stavu, kdy se prvostupňový orgán po podání návrhu navrhovatele věcí zabýval, nelze dle názoru soudu rezignovat na řádné posouzení průběhu zadávacího řízení. Zvláště pak za předpokladu, že z navrhovatelova návrhu je patrn souhrn indicií, jež o transparentnosti zadávacího řízení vyvolávají pochybnosti. V novém řízení je tedy nutné, pochybnosti o transparentnosti řízení potvrdit nebo vyvrátit, závěry opřít o řádný podklad rozhodnutí a odůvodnit je.
26. Shora uvedený právní názor je pro další vedení správního řízení závazný a byl důvodem, pro nějž soud přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí o rozkladu. Vzhledem k tomu, že v rozporu s předmětným závazným právním názorem soudu jsou rovněž závěry uvedené v prvostupňovém rozhodnutí ve věci, a dále vzhledem k tomu, že tento rozpor nelze v řízení o rozkladu zhojit jinak, shledal jsem důvody pro zrušení napadeného prvostupňového rozhodnutí Úřadu, jak bylo uvedeno výše. V dalším řízení Úřad vydá rozhodnutí, ve kterém bude respektovat závazný právní názor vyslovený v tomto rozhodnutí a v citovaném rozsudku Krajského soudu v Brně.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
Předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

JUDr. Tomáš Havelka, LL.M., advokát, se sídlem AK Revoluční 8, 110 00 Praha 1

Mgr. Ing. Vlastimil Němec, advokát, se sídlem AK Moskevská 20, 360 01 Karlovy Vary

JATUR s. r. o., Prunéřov 249, 432 01 Kadaň

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce, nebo časový údaj na obálce datové zprávy